నలుసుతో సమానము. ఎర్రచీమను తీసి బయటపడేసినట్లు నీలో ఉన్న వాసనలు అనే బండరాళ్ళను కూడా బయటపడేస్తాడు, గురువు అనుగ్రహంలో అన్నీ కొట్టుకొనిపోతాయి. మీరు బాహ్యమైన గోడవలకు ఎంత ప్రాముఖ్యత ఇస్తున్నారో, మరణానంతరం మీ కూడా వచ్చే మనస్సును బాగుచేసుకోవటానికి అంతకంటే ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత ఇవ్వండి. మీరు లోకంలో ఎన్ని సాధించినా అన్నింటికంటే మీ మనస్సును నిగ్రహించు కోవటం చాలా ముఖ్యం. శరీరానికి రోగం వస్తే ఎలా బాగుచేసుకొంటున్నామో అలాగే మనస్సును బాగు చేసుకో. మనస్సు పవిత్రం అయ్యేకొలది, ఏకాగ్రం అయ్యేకొలది దానంతట అదే సహజంగా హృదయం అనే గూటిలో పడిపోతుంది.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు, 18-03-07, పాలకొల్లు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

మీరు ఏరంగంలో పనిచేస్తున్నప్పటికి, మీరు నాస్తికులైనా ఆస్తికులైనా మీ శరీరంలో ఉన్న ప్రాణం బయటకు పోయేవరకు యజ్ఞ, దాన, తపస్సులను విడిచిపెట్టవద్దు అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. మనం యజ్ఞ, దాన, తపస్సులను విడిచిపెట్టకుండా ఉంటే మనం పవిత్రులం అవుతాము, బుద్ధి సూక్ష్మత వస్తుంది, ఆ రోజుకారోజు వైజర్‌గా, ప్యూరర్‌గా జీవించగలుగుతాము. మనం ఇతరుల క్షేమం కోసం పనిచేయటంలో మన క్షేమం కూడా ఉంది. మనం ఏ పని చేసినా అది త్యాగ భావనతో చేస్తే అది యజ్ఞంతో సమానము. మనలో ఉన్న మైనస్ పాయింట్ ఏమిటి అంటే మీ శరీరానికి ఈ జబ్బు ఉంది, ఈ మందులు వాడండి అని డాక్టరు చెపితే నమ్ముతాము, ఆ మందులు వాడతాము కాని భగవంతుడు మన ఇన్నర్‌లైఫ్ గురించి చెపితే, మనం ఆధ్యాత్మికంగా ఎలా అభివృద్ధిలోనికి వస్తాము, హృదయం యొక్క లోతులు ఎలా పెరుగుతాయి అని చెపితే భగవంతుడు చెప్పిన మాటలు మనం నమ్మము. డాక్టరు చెప్పిన మాటయందు ఉన్న విశ్వాసం కూడా భగవంతుడి యందు మనకు లేదు. దానికి కారణం మనకు పుణ్యబలం లేదు. డాక్టరుగారు చెప్పేది అది నేర్చుకొన్న విద్య. భగవంతుడు సర్వజ్ఞుడు, సర్వాంతర్యామి. ప్రతీ దేశానికి రాజ్యాంగం ఎలా ఉంటుందో అలాగే మనకు కనిపిస్తున్న ఈ సృష్టినంతను నడపటానికి కొన్ని సూత్రాలు ఉన్నాయి. ఆ సూత్రాలను బట్టి ఈ సృష్టిని నడిపే వాడు ఒకడు ఉన్నాడు, వాడే ఈశ్వరుడు. ఈ జీవకోటిని ఎలా నడపాలి, పంచభూతాలను ఎలా నడపాలి, కర్మఫలాన్ని ఎలా అనుసంధానం చేయాలి ఇదంతా చూసే ఒక కంట్రోలర్ ఉన్నాడు, వాడే భగవంతుడు, ఆయనే ఈ సృష్టికి అధ్యక్షుడు, ఆయనకు తెలియకుండా ఏదీ జరగదు. ఇక్కడ అనేక శరీరాలు ఉన్నాయి, ఈ శరీరాలను చూసి, వారి గుణాలను చూసి వీరందరూ భిన్న భిన్నంగా ఉన్నారని మనం అనుకొంటున్నాము కాని లోపల మనందరిలో

ఉండి, మనలను నడిపే వస్తువు భిన్న భిన్నంగా లేదు, అది ఏకంగా ఉంది. లోపల పరమాత్మ లేకుండా ఏ శరీరం కూడా ఈ సృష్టిలోనికి రాదు. మన ఇంద్రియాలకు, మనస్సుకు, బుద్ధికి అందని శక్తి ఒకటి ఉంది. అది మన లోపల ఉంది, బయట ఉంది, ఈ సృష్టి అంతా వ్యాపించి ఉంది. సృష్టి అంతా ఏ వస్తువు అయితే వ్యాపించి ఉందో అది మన హృదయంలో కూడా ఉంది. మనకు దేహం నేను అనే తలంపు ఉంది. ఈ తలంపు వలన లోపల ఉన్నది వేరు, బయట ఉన్నది వేరు అనుకొంటున్నాము. జ్ఞానికి లోపల లేదు, బయట లేదు. జ్ఞానం అనేది రెండుగా ఉండదు, ఏకంగా ఉంటుంది. మనం స్వార్థం లేకుండా ఏ పని చేసినా అది యజ్ఞంతో సమానము. మనం కొద్దిగా స్వార్థం విడిచిపెట్టినా సమాజానికి ఎంతో ఉపయోగపడతాము. సేవ సేవ కోసమే చేయాలి. సేవ సేవ కోసం చేస్తే నీకు ఒక రకమైన సంతృప్తి కలుగుతుంది, అప్పుడు నీకు లోచూపు కలుగుతుంది. మనస్సు బయటకు వస్తే అజ్ఞానం, అది లోపలకు వెళితే అంతర్యామిగా ఉన్న పరమేశ్వరుడిని తెలుసుకోవటానికి ప్రిపేర్ అవుతుంది.

బాహ్యంగా ఏదైనా వృత్తి నేర్చుకోవాలంటే ఎలా శిక్షణ ఇస్తున్నామో అలాగే మనో నిగ్రహం కోసం మనస్సుకు శిక్షణ ఇవ్వాలి. ఆత్మజ్ఞానసముపార్జన కోసం మనం కాలాన్ని మేనేజ్ చేసుకోవాలి, మనస్సును మేనేజ్ చేసుకోవాలి, శరీరాన్ని మేనేజ్ చేసుకోవాలి. తరువాత మనం చేస్తున్న పనిని ఎంజాయ్ చేయాలి. మనం అన్నం తింటున్నాము. మనం తినే అన్నం మనకు శాంతిని ఇస్తోందా, అశాంతిని ఇస్తోందా అని చూసుకోవాలి. మనం ఇతరులకు చేసిన సహాయం అది భవిష్యత్ జన్మలకు పెట్టుబడి, అది మీకు తెలియక వారికి ఏదో సహాయం చేసేస్తున్నాము అనుకొంటున్నారు. దేహం మరణించినప్పుడు దేహయాత్ర ముగిసిపోతుంది కాని జీవుడి యాత్ర ముగియదు, అది శరీరాలు మార్చుకొంటూ ఉంటుంది. జీవుడు ఎక్కడ నుండి అయితే పుట్టి వచ్చాడో ఆ మూలంలోనికి వెళ్ళివాడు లయం అయ్యేవరకు జీవుడియాత్ర ముగియదు. శరీరం ఆరోగ్యంగా ఉంది అనుకోండి, మనస్సు అశాంతిగా ఉంది అనుకోండి. శరీర ఆరోగ్యం మనస్సు యొక్క అశాంతిని పోగొట్టలేదు. కాని మనస్సు శాంతిగా ఉంది అనుకోండి, శరీరం అనారోగ్యంగా ఉంది అనుకోండి. మనస్సులో ఉన్న శాంతి శరీరంలో ఉన్న రోగం తగ్గటానికి సహకరిస్తుంది, 10 రోజులలో తగ్గే రోగం 5 రోజులలో తగ్గిపోతుంది. పరిస్థితులు మనకు అనుకూలంగా ఉన్నా, ప్రతికూలంగా ఉన్నా శాంత చిత్తమును కాపాడుకోవాలి. ఇతరులను చూసి మనం ద్వేషిస్తూ ఉంటే శారీరకఆరోగ్యం, మానసిక ఆరోగ్యం చెడిపోతాయి. అసలు భక్తి అంటూ ఉంటే మనలను ఎక్కడ మలుపు తిప్పాలో, ఎలా బాగుచేయాలో అంతా భగవంతుడే చూసుకొంటాడు.

మనం కుటుంబంలో డ్యూటీ బాగానే చేస్తాము కాని సమాజంలో మన డ్యూటీ

మనం చేయము. ఇది మనలో ఉన్న పొరపాటు. మన పని అయితే ఒక రకంగా చేస్తాము, ఇతరుల పని అయితే వేరొక రకంగా చేస్తాము. ఇది భగవంతుడు చూస్తాడు. ఇల్లు మనది అనుకొంటాము. రోడ్లు, బస్సులు, ట్రైనులు మనవి కాదు అనుకొంటాము. ఇంక మనకు భక్తి ఏమిటి? కుటుంబంలో మనం డ్యూటీ ఎలా చేస్తామో, సోషల్ డ్యూటీ కూడా అలాగ చేయాలి. మన కుటుంబ వ్యవస్థ ఇతరులకు సహాయం చేయనివ్వదు. పని పని కోసమే చేయాలి. సేవ సేవ కోసమే చేయాలి. అది గౌరవం కోసం చేస్తే దేవుని అనుగ్రహం నీకు రాదు, రాదు. మనం ఎవరికైనా ఉపకారం చేస్తే సుఖంగా, శాంతిగా చేయాలి. అశాంతిగా చేస్తే అది వారికి ఉపయోగపడదు. మనం చేసే పని చిన్నది అయినా ఆ పని చేసేటప్పుడు బుద్ధి శుద్ధిగా ఉండాలి. నీవు చేసే పని ఆనందంగా చేస్తే దాని వలన వారికి ఆనందం కలుగుతుంది కాని నీవు ఏడుస్తూ చేస్తే వారికి ఆనందం ఎలా కలుగుతుంది. దానం అంటే మనం చేసేది శాంతిగా చేయాలి, దానివలన నీకు శాంతి కలగాలి, ఇతరులకు శాంతి కలగాలి, అది నీకు సుఖం కలిగించాలి, బాధను కలిగించకూడదు. దాని వలన బాధ కలిగితే నీకు రజోగుణం పెరిగిపోతుంది. కోరికలోనుండే కోపం, లోభిత్వం, అసూయ సర్వఅరిష్టాలు వస్తున్నాయి. కోరిక లేకపోతే కోపం లేదు, అసూయ లేదు. కోపం, అసూయ, లోభిత్వం ఇవి అన్నీ నరకానికి వెళ్ళే ద్వారాలు అని భగవంతుడు చెప్పాడు. మనస్సును మేనేజ్ చేసుకొంటే భౌతికంగా కూడా నీకు లాభం కలుగుతుంది. ఎమోషన్ ఉన్నప్పుడు ఇతరులు మంచి మాటలు చెప్పినా అవి మనం గ్రహించలేము. భగవంతుడిని ప్రమాణంగా పెట్టుకో, శాస్త్రాన్ని ప్రమాణంగా పెట్టుకో. రాగద్వేషములతో చెప్పిన మాటలు ప్రమాణంగా పెట్టుకోవద్దు. శాస్త్రాన్ని ప్రమాణంగా పెట్టుకొని జీవిస్తే నీ మనస్సుకు అంతర్ముఖత్వం వస్తుంది. అంతర్ముఖమైన మనస్సుకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. నేను కర్తను కాదు, భగవంతుడే కర్త అని నోటితో చెప్పటంకాదు, అది అనుభవం లోనికి వస్తే వాడు మాత్రమే నిజమైన సుఖాన్ని పొందుతాడు. అయితే మనం కర్త అనుకొంటున్నాము, భగవంతుడు అకర్త అనుకొంటున్నాము, అందుచేత మనలను దుఃఖం వెంటాడుతోంది.

భగవంతుడు చెప్పిన మాటలను మనం నమ్మము, నమ్మినట్లు నటిస్తాము. ఆ మాటలను నమ్మితే మనం ఎప్పుడో బాగుపడిపోదుము. పిచ్చివాడికి మనం మంచి మాటలు చెప్పినా వాడు వినడు. పిచ్చివాడు మన మాటలను ఎలాగ వినడో అలాగే మనం లోకపిచ్చిలో ఉన్నంతకాలం భగవంతుడు చెప్పినమాటలను మనం వినము. లోకంలో రకరకాల మనుషులు ఉంటారు. కారణం లేకుండా ఇతరులను బాధపెడతారు. ఎదుటివారి మనస్సుకు గాయం అయ్యేలాగ మాట్లాడతారు. వారిని నీవు ఎక్కడ ఆపుచెయ్యగలవు. వర్షం వస్తే

గొడుగు వేసుకొంటాము, రోడ్డు మీద ముళ్ళు ఉంటే చెప్పలు వేసుకొని వెళతాము అలాగే ఈ గొడవలు అన్నీ నీకు తగలకుండా ఉండాలంటే, నీ రోజులు సుఖంగా వెళ్ళిపోవాలంటే నీ మనస్సుకు చెప్పలు వేసుకో సరిపోతుంది, రోజులు హాయిగా గడిచిపోతాయి అంటున్నారు. భగవంతుడిలో ఐక్యమవ్వటానికి మనం చేసే ప్రతీపని, సాధన, ప్రతీమాట తపస్సుతో సమానము, నేను అనే తలంపును ఒక ప్రక్కనపెట్టి, వ్యక్తిభావన లేకుండా నీవు పనిచేస్తూ ఉంటే అది తపస్సు అని భగవాన్ చెప్పారు. సోమరితనం, గర్వం ఇవి ఎందుకు పనికిరావు. కాని మనం ఈ రెండింటి చుట్టూ తిరుగుతున్నాము. ఇవి ఎందుకు పనికిరానివి అని ముందు నీకు అర్థమవ్వాలి, అర్థమైతే అందులోనుండి బయటకు రావటానికి ప్రయత్నం చేస్తాము. కొంతమందికి తెలివితేటలు ఉంటాయి, సహనం ఉండదు. సహనం లేని తెలివితేటలు వాడికి ఉపయోగపడవు, సమాజానికి ఉపయోగపడవు. మనం భగవంతుడికి భిన్నంగా లేము. కాని భగవంతుడికంటే భిన్నంగా మనం ఉన్నాము అని అనుకొంటున్నాము. అలా అనుకొనేవాడు ఎవడు? వాడు ఎవడో తెలిస్తే నీకు దేవుడు తెలుస్తాడు. బుడగలు, కెరటాలు, నురుగు అన్నీ ఎక్కడ ఉన్నాయి. అవి సముద్రంలోనే ఉన్నాయి. అవి సముద్రంలోనే పుట్టి సముద్రంలోనే కలిసిపోతున్నాయి. అవి సముద్రానికి భిన్నంగా లేవు. అలాగే నీవు భగవంతుడిలోనే అనేక జన్మలు ఎత్తుతున్నావు. నీవు ఎన్నిసార్లు పుడుతున్నా, ఎన్నిసార్లు చనిపోతున్నా అది భగవంతుడిలోనే జరుగుతోంది, ఆ విషయం నీకు అర్థం కావటం లేదు. ఎందుచేతనంటే మనకు బేదబుద్ధి అంటే ఇష్టం.

నేను అనే తలంపు నీకు ఉంది. ఈ నేను అనే తలంపు మనకు లోపల నుండే వస్తోంది. అది ఎక్కడనుండి వస్తోందో మనకు తెలియటం లేదు. ఈ తలంపు వచ్చాక ఇతర తలంపులు వస్తున్నాయి. వైరాగ్యబలంతోటి, వివేకబలంతోటి, పుణ్యబలంతోటి, సత్సంగబలంతోటి ఈ మూలతలంపు మూలంలోనికి వెళ్ళగలిగితే దానికి ఆధారంగా ఉన్న వస్తువు నీకు ఎరుకలోనికి వస్తుంది. నేను అందరి హృదయాలలో ఉన్నాను అని భగవంతుడు చెప్పాడు. దేహబుద్ధి ఉన్నవాడికి, కర్మఫల కాంక్ష ఉన్నవాడికి ఈ మాటలు అర్థం కాదు. అప్పడు ఉపాసన కోసం శంకరుడిని నేను, రాముడిని నేను, కృష్ణుడిని నేను అని భగవంతుడు చెప్పాడు. భగవంతుడి యొక్క దయ లేకుండా మాయ మనకు దారి ఇవ్వదు. ఈ సృష్టి అంతా సక్రమంగా నడిచిపోతోంది. వేసవికాలం తరువాత వర్షాకాలం, వర్షాకాలం తరువాత సీతాకాలం అలా క్రమంగా జరిగిపోతున్నాయి. అందుచేత ఈ సృష్టి ఉంది, భగవంతుడు లేడు అనుకొంటున్నాము. కాని ఇది అంతా క్రమంగా నడిపించేవాడు ఆయనే అనెడు బుద్ధి మనకు పోయింది దానికి కారణం మనకు పుణ్యబలం లేదు. ఓ అరుణాచలేశ్వరుడా! కళ్ళులేకుండా నీవు చూడగలవు,

కళ్ళు లేకుండా ఈ సృష్టినంతా నీవు చూస్తున్నావు. కళ్ళు లేకుండా చూసే నిన్ను చూడగలిగినవాడు ఎవడైనా ఈ సృష్టిలో ఉన్నాడేమో చూడు, దాని అర్థం ఏమిటి అంటే నిన్ను తెలుసుకోగలిగినవాడు ఈ సృష్టిలో ఎవడైనా ఉన్నాడేమో చూడవయ్యా, ఇది అంతా కష్టం, కష్టం అని మీరు అనుకోవద్దు. ఇష్టం ఉన్నచోట కష్టం ఉండదు. మనకు జిజ్ఞాస కలిగింది అనుకోండి ఆత్మజ్ఞానం వచ్చేస్తుంది అంటే మనకు ఇష్టంలేక ఇది అంతా కష్టం కింద మనకు అనిపిస్తోంది. సజ్జనసాంగత్యం వలన అన్నీ వస్తాయి, మోక్షం కూడా వచ్చేస్తుంది. భగవంతుడి నామం చేసుకోవటం ఎందుకు అంటే కాలక్షేపం కోసం కాదు, మనం పవిత్రులం అవ్వటానికి, బుద్ధిసూక్ష్మతను పెంచుకోవటానికే భగవంతుడి నామం జపించాలి. ప్రతీ మనిషి వాడి అహంకారాన్ని సంతృప్తి పరచుకోవటం కోసం పనిచేస్తూ ఏదో రోజు చనిపోతాడు. మనం శరీరాన్ని అలంకరించు కొంటే పరవాలేదు కాని అహంకారాన్ని అలంకరించుకొంటే ప్రమాదంలో పడతాము, శరీరం మరణించాక మనకు చీకటిలోకాలు మిగులుతాయి.

మన పాడుబుద్ధి భగవంతుడిని తెలుసుకోలేదు. శ్రవణం చేయగా చేయగా, భగవంతుడిని స్మరించగా స్మరించగా బుద్ధి శుద్ధి అవుతుంది. 104^0 జ్వరం ఉన్నవాడికి పాయసం రుచి ఏమి తెలుస్తుంది అలాగే నూటికి నూరుపాళ్ళు లౌకికులకు భగవంతుడి యొక్క వైభవం ఏమి తెలుస్తుంది. భౌతికమైన పని కూడా మీరు సహృదయంతో, సద్బుద్ధితో చేస్తే ఆ భౌతికమైన పని కూడా ఆధ్యాత్మికం అయిపోతుంది. అయితే మన సంకల్పం మంచిదై ఉండాలి, బుద్ధి శుద్ధిగా ఉండాలి. ఈ సృష్టి అంతా నాదే అనుకొని పనిచేయటం కర్మమార్గం, ఈ సృష్టిలో ఏదీ నాది కాదు అని పనిచేయటం జ్ఞానమార్గం. అసలు నిజంగా ఏదీ మనది కాదు. గుడికి వెళ్ళి హారతి పళ్ళెంలో రూపాయి వేసి భగవంతుడికి ఇచ్చాము అనుకొంటాము. ఆ రూపాయి ఎవరిది, భగవంతుడిదే. ఆయనది ఆయనకే ఇచ్చి నేను ఇచ్చాను అనుకొంటావు. సృష్టిలో ఉన్న సంపద అంతా ఈశ్వరుడిదే. సంపద కూడా మన తెలివితేటలను బట్టి రాదు. ప్రారబ్దంలో సంపద రావలసి ఉంటే మనకు కోరిక లేకపోయినా వచ్చేస్తుంది. ప్రారబ్దంలో సంపద లేదు అనుకో నీవు కోరుకొన్నా సంపద నీకు రాదు. భగవంతుడి సంకల్పం కంటే ఎక్కువ రాదు, తక్కువ రాదు. కోరికకు శక్తి లేదు, శక్తి ఈశ్వరుడిది. సృష్టి అంతా ఈశ్వర సంకల్పంతో నడుస్తోంది, ఇది అర్థమైతే నీవు సుఖపడతావు, అర్థంకాకపోతే ఆ జన్మకు ఆజన్మ అశాంతి, దుఃఖం నిన్ను వెంటాడతాయి. పరిస్థితులు మనకు అనుకూలంగా ఉన్నా, ప్రతికూలంగా ఉన్నా ఎప్పటికప్పుడు మనస్సును బేలెన్స్ చేసుకొనే వాడే నిజమైన అదృష్టవంతుడు. మీకు ఎప్పుడైనా భయం వేస్తూ ఉంటే దానికి మందు ధైర్యం. మీకు ఏ కారణం వలన భయం కలిగినా అప్పుడు ధైర్యంగా ఉండగలగటమే మందు. నీకు ఆత్మజ్ఞానం కలిగే వరకు

ఏదో వెలితి, ఏదో కొరత, ఏదో రకమైన భయం నిన్ను పీడిస్తూనే ఉంటాయి. ఆత్మజ్ఞానం ఎప్పుడైతే కలిగిందో అప్పుడు భయరహితస్థితిని పొందుతావు. కొంతమందికి చాలా డబ్బు ఉంది, ఇంట్లో చూసేవారు ఉండరు, అన్నానికి ఇబ్బంది పడేవారు ఉంటారు. ఆరోగ్యం బాగా ఉన్నంతకాలం డబ్బులు ఉంటే కాశీ, రామేశ్వరం అవి తిరగవచ్చు. ఇంక మంచాన పడ్డామా డబ్బు ఏమీ ఉపయోగ పడదు, అప్పుడు మనిషి అవసరం ఉంటుంది. అందుచేత మనుషులను ప్రేమించటం నేర్చుకోండి. లౌకికుడు డ్యూటీ కింద చేసేదే భక్తుడు పూజకింద చేస్తాడు. ధర్మాన్ని మనస్సులో పెట్టుకొని నువ్వు ఏదైనా పదిరూపాయలు సంపాదించుకో, పొట్ట పోషించుకో. కాని శాస్త్రంలో ఒక మాట చెప్పారు. నువ్వు ఇతరులను పీడించి, పీడించి డబ్బు సంపాదిస్తే అది ధనం కాదు, అది రక్తం అని పరమాత్మ చెప్పాడు.

మనం భగవంతుడిని ఎందుకు తెలుసుకోలేక పోతున్నాము అంటే భగవంతుడు అసత్యం అనుకొంటున్నాము, ప్రపంచం సత్యం అనుకొంటున్నాము అందుచేత భగవంతుడిని తెలుసుకోలేకపోతున్నాము. అసలు ఉన్నది భగవంతుడే, ప్రపంచం లేనే లేదు కాని మనం దీనికి భిన్నంగా అనుకొంటున్నాము. ప్రపంచం నిజం అనుకోవటం వలన ప్రపంచంలో జరిగే సన్మానాలు, గౌరవాలు నిజం అనుకొంటున్నాము. ప్రపంచం ఎంత అసత్యమో ఇవి కూడా అంతే అసత్యం. ఉన్నదేదో ఉంది, లేనిదేదో లేదు, ఉన్నదానికి లేకపోవటం అంటూ లేదు, లేనిదానికి ఉండటం అంటూ లేదు. ఇది నమ్మితే సొమ్ము, నమ్మకపోతే దుమ్ము. మన దేహం చనిపోయేటప్పుడు పునర్జన్మ ఏమి ఇవ్వాలి అని భగవంతుడు చూస్తాడు. జీవితం పొడుగునా మనం ఏ విషయాలు అయితే ఎక్కువగా ఆలోచించామో అవే మరణ సమయంలో వస్తాయి. మీరు ఏ కులస్థులైనా, మీకు ధనం ఉన్నా లేకపోయినా, మీకు పాండిత్యం ఉన్నా లేకపోయినా ప్రాణం పోయే క్షణంలో బాహ్య పరిస్థితులలో సంబంధం లేకుండా మీరు నూటికి నూరు పాళు సుఖంగా, శాంతిగా, ఆనందంగా ఉంటే ఇంక వాడికి పునర్జన్మ లేదు. ఇంక నీవు నాలుగు రోజులలో చనిపోతావు అని డాక్టరుగారు చెపితే వాడు అన్నీ ఎలా సర్దుకొంటాడో అలాగ రేపు మన శరీరానికి మరణం వస్తుంది అనుకొని మనం శ్రద్ధగా సాధన చేసుకోవాలి, వైరాగ్యబలం పెంచుకోవాలి. ఆశ అంత ప్రమాదం కాదుకాని దురాశ చాలా ప్రమాదం. మీకు రోజులు బాగావెళ్ళిపోతున్నాయి అనుకోండి. భగవంతుడిని స్మరించటం మానేసి, భగవంతుడు చెప్పిన మాటలు శ్రవణం చేయటం మానేసి మాకు రోజులు బాగా వెళ్ళిపోతున్నాయి అనుకొంటూ కూర్చొంటే మీకు కష్టకాలం ఎదురవ్వవచ్చు. రోజులు బాగా వెళుతున్నప్పుడే అన్ని కంఫర్టులు నీకు ఉన్నప్పుడే భగవంతుడిని స్మరిస్తూ ఉంటే, ఆయనను ధ్యానిస్తూ ఉంటే మీకు దురదృష్టమైన రోజులు రావు, ఒకవేళ వచ్చినా అవి మిమ్మల్ని బంధించవు.